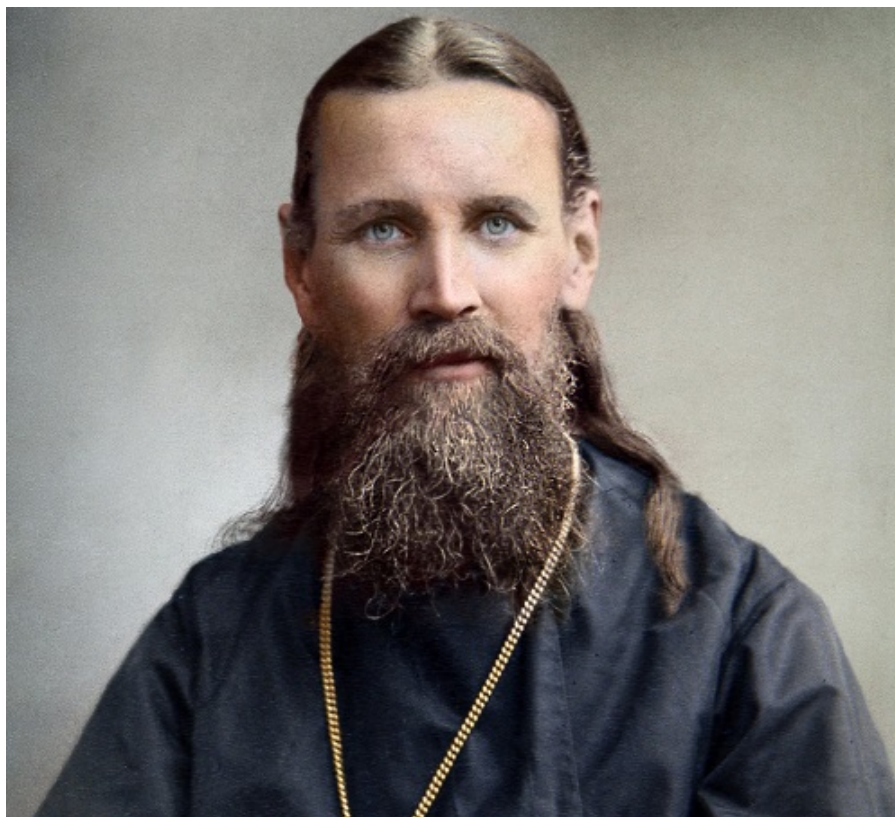

10 Μαΐου 2020

Αγίου Ιωάννου της Κρονστάνδης: Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης.

Τι θα πει πνευματική φτώχεια; Όλοι σας έχετε δει ανθρώπους που είναι φτωχοί κι άποροι. Για να περιγράψουμε την πνευματική φτώχεια λοιπόν ας εξετάσουμε πρώτα την υλική φτώχεια, ώστε από τα όμοια να φτάσουμε σε μια σωστή εξήγηση.

Άπορος, όπως το λέει κι η λέξη, είναι εκείνος που δεν έχει τίποτα.

Ό,τι μπορεί να ελπίζει πως θα λάβει θα έρθει μόνο από την ευσπλαχνία των άλλων. Ούτε ένα κομμάτι ψωμί για να χορτάσει την πείνα του δεν έχει ή κάτι για να ξεδιψάσει τη δίψα του, που το έχουν άφθονο όλοι οι άνθρωποι.

Δεν θα είχε κατάλυμα για να βάλει μέσα το κεφάλι του, αν κάποιος δεν του έδινε χρήματα για να περάσει τη νύχτα του. Δεν θα είχε τίποτα να ντύσει τη γύμνια του αν κάποιος φιλεύσπλαχνος δεν τον λυπόταν και δεν του αγόραζε ρούχα.

Κι αν κάποιος απ' αυτούς έχει κάποια ρούχα, αυτά είναι παλιά, λερωμένα, κουρελιασμένα, τελείως άχρηστα, που καμιά φορά δε θα ήθελες ούτε να τ' αγγίξεις. Όλοι τον περιφρονούν και τον κοροϊδεύουν λες κι έχουν να κάνουν με σκουπίδια, με ακαθαρσίες, αν και στα μάτια του Θεού κάποιοι φτωχοί μπορεί να λάμπουν όπως ο χρυσός στο χωνευτήρι. Πάρε σαν παράδειγμα το Λάζαρο του ευαγγελίου.

Ας προσπαθήσουμε τώρα να μεταφέρουμε αυτά τα φυσικά χαρακτηριστικά του φτωχού και άπορου σε κάποιον που είναι «πτωχός τω πνευματι».

Μιλάμε για τον άνθρωπο που παραδέχεται πως είναι πνευματικά φτωχός, που ομολογεί πως δεν έχει τίποτα δικό του· περιμένει τα πάντα μόνο από το έλεος του Θεού.

Είναι σίγουρος πως ο ίδιος δεν μπορεί ούτε να σκεφτεί μα ούτε και να επιθυμήσει κάτι καλό, αν δεν του δώσει ο Θεός ένα καλό λογισμό ή μια καλή έμπνευση.

Είναι πεισμένος πως χωρίς τη χάρη του Ιησού Χριστού δεν μπορεί ούτε μια καλή πράξη να κάνει.

Τον εαυτό του τον λογαριάζει σαν τον χειρότερο και τον πιο αμαρτωλό απ' όλους. Κάθε φταίξιμο το ρίχνει στον εαυτό του και δεν κρίνει ποτέ τους άλλους.

Ομολογεί πως το ένδυμα της ψυχής του είναι λερωμένο, βρώμικο, τελείως άχρηστο. Δεν παύει να ικετεύει τον Κύριο Ιησού Χριστό να καθαρίσει το χιτώνα της ψυχής του και να τον ντύσει με τον άφθαρτο χιτώνα της δικαιοσύνης.

Προσπαθεί πάντα να καταφεύγει κάτω από τα φτερά του Θεού.

Πουθενά αλλού δεν μπορεί να βρει ασφάλεια, παρά μόνο στον Κύριο.

Ό,τι κι αν έχει το λογαριάζει σαν δώρο του Θεού.

Γι' αυτό τον ευχαριστεί και τον δοξολογεί διαρκώς, μα και δίνει μέρος από τα ελέη του Θεού σ' εκείνους που του ζητούν. Αυτός είναι ο «πτωχός τω πνεύματι».

Τέτοιος φτωχός πνευματικά είναι πραγματικά μακάριος κι ευτυχισμένος, όπως είπε ο Κύριος.

Γιατί όπου υπάρχει ταπείνωση, όπου υπάρχει ομολογία της φτώχειας και της αθλιότητας, εκεί υπάρχει κι ο Θεός.

Κι όπου υπάρχει ο Θεός έχουμε κάθαρση από τις αμαρτίες, ειρήνη, φωτισμό, ελευθερία, ευδαιμονία και μακαριότητα.

Σ' αυτούς τους πνευματικά φτωχούς ήρθε ο Κύριος για να φέρει το χαρμόσυνο άγγελμα του ευαγγελίου της βασιλείας του Θεού.

Πρόσεξε: λέει στους πνευματικά φτωχούς κι όχι στους πλούσιους, γιατί η υπερηφάνειά τους απομακρύνει τη χάρη του Θεού, και τότε μοιάζουν με σπίτι άδειο και βρώμικο.

Οι άνθρωποι δεν απλώνουν το χέρι τους για να βοηθήσουν και να ελεήσουν εκείνους που είναι πραγματικά φτωχοί και ζητούν απεγνωσμένα τα βασικά αγαθά;

Τότε, πώς δε θα δείξει πολύ περισσότερο ο Θεός το έλεος και την πατρική του φροντίδα στους πνευματικά φτωχούς που τον επικαλούνται και δε θα τους γεμίσει με τ' αμέτρητα πλούτη Του; Δε βλέπουμε τους αγρούς πώς υγραίνονται πλούσια με την πρωινή δροσιά, πώς λουλουδιάζουν και σκορπούν μεθυστικό άρωμα;

Εκεί που βλέπουμε χιόνι, πάγο και ξεραίλα είναι οι κορυφές των βουνών.

Οι βουνοκορφές είναι μια εικόνα των υπερήφανων ανθρώπων.

Οι πεδιάδες είναι εικόνα των ταπεινών.

(Συνεχίζεται)

Απόσπασμα από το βιβλίο Αγίου Ιωάννου της Κρονστάνδης, «Οι Μακαρισμοί. Δέκα ερμηνευτικές ομιλίες», επιμέλεια, Πέτρος Μπότσης, μετάφραση Ελένη Μουντενίτσα, Αθήνα 2005.